

Istog dana u turskoj Kaniži (Ugarska) ukazala se sedmorici utamničenih kršćana **Blažena Djevica Marija** i rekla im:

„Nemojte se dječice bojati, nego imajte pouzdanje. Ja sam 40 i više godina bila slijepa, a danas sam primila vid u Bistrici. Zagovorite se poći onamo i bit ćete oslobođeni.“

Dokora je oslobođena od Turaka Kaniža i cijela Ugarska. Od toga dana traju neprekinuta hodočašća u Mariju Bisticu.

Od 1688. do 1786. godine zabilježeno je **1109 čudesnih događaja** koji su priznati tek poslije pomnih istraživanja i pouzdanih svjedoka.

ZA 250. OBLJETNICU

ponovnog našašća kipa MBB, **07. srpnja 1935. godine**, zagrebački nadbiskup Antun Bauer okrunio je čudotvorni kip dvjema jubilejskim krunama, većom krunom glavu presvete Djevice, a manjom glavu djeteta Isusa. Krune su izrađene prema uzoru starih hrvatskih kraljevskih kruna, a **dar su hrvatskog naroda.**

TURISTIČKA ZAJEDNICA
OPĆINE MARIJA BISTRICA
ZAGREBAČKA BB
HR – 49 246 MARIJA BISTRICA

Tel: + 385 49 468 380
Fax: + 385 49 301 011
E-mail: tzo.marija.bistrica@gmail.com
Web: www.tz-marija-bistrica.hr
Facebook: TZO Marija Bistrica

KIP MAJKE BOŽJE BISTRICKE

Kip Majke Božje Bistričke djelo je nepoznatog domaćeg majstora iz 15. st., izrađen od drva, visine 112 cm i crne je boje.

Mons. S. Rittig, župnik Sv. Marka u Zagrebu opisao je kip sljedećim riječima:

Biser bistričkoga svetišta je čudnovati kip Majke Božje Bistričke. Kip nije nikakva skupocjenost ni umjetnina. Ne odlikuje se nikakvom spoljašnom ljepotom. Izdjelan je iz drva i u prvi mah svojom skromnošću i tamnim obrazom čudno se doimlje duše, ali što dulje stojiš i moliš pred neobičnim likom, sve te više osvaja i obuzimlje, navru ti suze na oči i osjetiš unutrašnju ljepotu skromne Madone i obuhvatiš smisao biblijskih riječi: „Nigra sum sed formosa - Crna sam ali divna.”

Kip Bogorodice s malim Isusom se po predaji prvotno nalazio u Marijinoj kapeli na Vinskom Vrh, nedaleko od Marije Bistrice.

Kad su 1545. godine Turci provalili sve do Konjščine, tadašnji je bistrički župnik prenio Marijin kip iz crkvice na Vinskom Vrh u Bistričku župnu crkvu Sv. Petra i Pavla i zakopao ga pod korom, da ga spasi od oskvrnuća.

Godine 1588. opazio je župnik **Luka** uveće čudno svjetlo u crkvi pod korom. Kad je sutradan dao ondje kopati, pronađe Marijin kip.

Zbog ponovne turske opasnosti, **1650. godine** dao je župnik zazidati Marijin kip u udubinu crkve, tako da je iz stijene virilo samo Marijino lice. U takvim je prilikama prestajalo čašćenje Marijina kipa.

Od 1676. do 1679. godine, župnik je u Bistrici bio **Petar Brezarić**. U drugoj nedjelji mjeseca rujna, kod sv. mise, uspne se k njemu žena divnog obličja u modroj haljini i preda mu svoju voštanu svijeću riječima:

„Molite s čitavim narodom na nakanu da zadobijem vid.”

Župnik se čudio kako ta žena moli vid, a dolazi sama na propovjedaonicu i zatim silazi među ženski svijet.

Istog dana poslije podne, kad je župnik išao s kapelanom iz Bistrice prema Podgrađu, feudalnom dvorcu kolatora župe Malerića, ukazala se ista ta žena. Kad su je, vozeći se na kolima, htjeli dostići, nestala je. Za bistričkog župnika Ivana Molitorisa zagrebački biskup Martin Borković poslao je u Bisticu kanonika kustosa Matiju Stoklasa da potraži zaboravljeni Marijin kip.

15. srpnja 1684. godine pronađen je kip i postavljen na glavni oltar među kipove Sv. Petra i Pavla. Slijedeći dan, u nedjelju, 16. srpnja 1684. godine, Magdalena Paulec, plemkinja i patron župe, donijela je u bistričku crkvu svoju uzetu kćerku Katarinu koja je nošena oko oltara tri puta, čudesno ozdravila.

